

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe

se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiilor

un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiile

se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Misiune arhierescă în țara Hațegului

Misiunile arhieresti din arhiepiscopia noastră, organizate astfel ca să prezinte generației de azi marea solie a sfintei noastre biserici în toată amploarea ei mântuitoare, constituie acte splendide de manifestări religioase, caracteristice duhului celui nou al vieții spirituale de azi.

O misiune arhierescă de azi e contactul nemijlocit al arhipăstorului cu biserica vie, prezentându-i chivotul sacrei moșteniri de bunuri spirituale și morale, căruia îi aducem omagiile noastre de grațitudine și ne angajăm solemn să-l strămutăm în suflete, să-l cultivăm cu sfințenie și să-l păstrăm ca pe un trofeu de biruință prin toate vicisitudinile vieții personale și colective. Biserica vie, „turma” credincioșilor ne apare din zi în zi transfigurată într-o lumină nouă, ca un templu sfânt din blocuri distincte, legate împreună prin legături indestructibile în jurul chivotului sacru.

Școlărim și asociații de adulți cu viziunea noului Ierusalim coborât pe pământ, reuniuni de femei cu altarul familial, Oastea Domnului, țărânie nouă deșteptată la suflarea Duhului veșnic dător de viață, Frăția ortodoxă română, plămădită binecuvântată de înfrățire între oraș și sate, Asociația clerului echipă de jertă și de slujire la picioarele Mântuitorului etc., toate alinate la o normă unitară, în jurul altarului strămoșesc, constituind marea familie a creștinilor ortodocși în frunte cu Arhipăstorul lor.

Deși deosebiți prin vârstă, sex, ocupație, stare socială și intelectuală credincioșii formează o unitate spirituală prin inspirația religiei strămoșești având biserica ca cel mai însemnat centru de gravitație în calea propășirii și mărturie nebiruită a împărăției lui Dumnezeu pe pământ.

Prilejul descinderii I. P. S. Mitropolit Nicolae în părțile Hațegului era sfințirea bisericii din Băraști, în Dumineca din 14 Noembrie a. c. A fost a șasea sfințire în seria sfințirilor de biserici din toamna aceasta, săvârșite de I. P. S. Sa. Ca și în alte părți tot astfel și în protopopiatul Hațegului, sfințirea unei biserici este un eveniment de bucurie generală. S'a dovedit aceasta la primirea sărbătorească a I. P. Sf. Mitropolit în Crișeni și în Hațeg, în piața urbei și în sfânta biserică, unde s'a slujit vecernia. Până acolo I. P. S. Sa a adresat mulțimii care-l eșise în întâmpinare trei cuvântări iar la vecernie a predicat cu pilduiri neuitate despre trăinicia mo-

ștenirii sacre a generațiilor trecute, transmise celor de azi spre rodire.

A două zi, Duminecă am fost favorizați de un cer senin. Negura din șes și de pe cununa de munți a dispărut. Strălucește în soare țara minunată a Hațegului, vatra strămoșilor și leagănul neamului. Solul Băraști e așezat în drumul roman. Are locuitori creștini harnici, cari și-au zidit o frumoasă biserică. Actul sfințirii bisericii s'a săvârșit în prezența reprezentanților oficialităților din județ, a populației din Băraști și sute de închinători din Hațeg și din satele din jur. Ceremonia sfințirii bisericii e impresionantă și plină de symbolism, în toate amănunțele ei. La sfânta liturghie a cântat corul bisericesc din Hațeg sub conducerea catehetului Muntean. Predica arhierescă a desfășurat bogățiile rugăciunii și ale sufletului umbrat de prezența divină. Un altar nou e izvor de învoire și de propășire, o cheazășie de daruri nesfârșite pentru ceice însetează după viața veșnică. După amiază, la Hațeg a urmat recepție la reședința protopopească. Autoritățile publice din Hațeg și cultele prezintă I. P. S. Sale omagiile lor. A urmat o masă pentru 100 persoane, sfârșind cu toastul I. P. S. Sale pentru M. Sa Regele Carol al II-lea.

I. P. S. Sa a întrunit apoi preoțimea din protopopiat la o recepție spirituală de două ore la Casina urbei.

Deși credeam că punctul principal din programul zilei s'a desfășurat în cele precedente, m'am încredințat că I. P. S. Sa a făcut din recepția în mijlocul preoțimii sale un punct culminant al misiunii sale arhieresti. A mâncat dela frământările epocii noastre în căutarea unei ținte sigure și mântuitoare și analizând multiplele aspecte pe care lupta vieții de azi ni le prezintă, arată rolul bisericii și al slujitorilor ei în mijlocul sbuciumului actual și ce chip se pot face vrednici de chemarea lor. Sântem în anotimp de toamnă, când firea întreagă se predă în brațele morții anuale. Dar toamna este începutul anului bisericesc, al activității școlare și al împropățării vieții spirituale în parohii. Epoca binecuvântată a activității pastorale, a catehizației, a îngrijirii de așezăminte creștine începe toamna, pregătind sistematic ogorul sufletesc al credincioșilor pentru o nouă recoltă duhovnicească. În liniștea toamnei și a iernii să răsune psalmii evangheliei, să se desfunde izvoarele curățirii sufletelor, ale risipirii întunerecului minții și ale înoirii vieții. Biruințele spirituale se pregătesc în tăcere, ferite de sgomot, prin concentrare launtrică și incandescență ardoare apostolică.

I. P. S. Sa a plecat din mijlocul preoțimii și s'a întors la reședința Sa.

T. S.

slujirea neamului cu iubire — el e foarte departe de beție sau de pruncucidere.

Să-l privim ca instinct și deci să-l considerăm biologie. Ca atare e voința de a trăi și activarea acestei voințe. Voința de a trăi și luarea măsurilor pentru a trăi e necesară, adică nimeni nu se poate sustrage ei. Hrana de pildă, ca activitate a voinței de a trăi, e ceva inevitabil. Căsătoria, ca activare a voinței de a trăi a speciei, la fel. A le evita nu însemnează numai a muri tu personal, ci a te ridica împotriva unor rândueli fundamentale, puse de Dumnezeu ca legi după care se desfășoară viața; însemnează a socoti tu, cu mintea ta, că aceste orânduirii fundamentale prin care Dumnezeu condiționează viața, nu sunt la înălțimea cerințelor tale, că Dumnezeu cu opera lui nu s'a putut ridica la ceea ce gândești tu. Și însemnează a sabota viața de Dumnezeu lăsată. A refuza hrana pentru că o socotești în mod principial un păcat, prin urmare a te lăsa să mori de foame, aceasta e un păcat. Precum a nu te căsători, nu pentru idealuri deosebite, ci din dispreț față de căsătorie și a propovădui aceste idei, e iarăși un păcat, cum a arătat Biserica prin condamnarea ereticilor, cari propagau astfel de idei.

E un păcat să fi potrivnic vieții, ba e un păcat chiar indiferența față de această datorie. Creștinismul, spre deosebire de religiile hinduse, este religia vieții. Toată acțiunea dumnezeiască de mântuire a omului are scopul să-l scape de moarte. «Dumnezeu nu voește moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu». Moartea a venit în lume ca pedeapsă și deci e o stare anormală. Viața e valoarea supremă în concepția Sfintei Scripturi. Nu o viață înțeleasă platonice ca o nemurire a spiritului pur, în lumea ideilor eterne, plutind detașat și pe deasupra lumii corporale. Corporalitatea e pentru creștinism manifestarea necesară a puterii de viață a eului. Ceeace nu se poate exterioriza, ceace e neputincios față de lumea externă, e slab, e nedeplin ca putere de viață. Cine abdică față de mișcarea și frământarea materiei, retrăgându-se în planul suprastelar al cine știe cărei spiritualități iluzorii, o face din neputință. Dumnezeu și eurile omenești, făcute după asemănarea sa, nu pot renunța la stăpânirea materiei, la modelarea ei în formele voite de spirit, căci altfel ar trebui să admitem o dualitate eternă de forțe. Creștinismul propovăduiește învierea cu trupul. Abia atunci va fi învinsă moartea. Câtă vreme trupul cade încă victimă pieirii, moartea este încă stăpână asupra vieții. Numai atunci când nu va fi pândită viața fiecărui om și a fiecărei existențe de stricăciune, «când se va îmbrăca stricăciosul acesta (de trup) întru nestricăciune și muritorul acesta întru nemurire, va fi cuvântul ce este scris: înghițitu-s'a moartea întru biruință» (I Cor. 15, 54).

Naționalismul sub aspect moral

(Continuare din Nr. 44 la articolul: Părerii greșite)

Cea mai mare greșală în punctul de vedere al dlui Dragoș Protopopescu rezidă în identificarea biologicului natural și necesar cu biologicul — dacă-i mai putem spune și acestuia biologic! — ca abuz.

Să lăsăm deocamdată în paranteză chestiunea dacă națiunea și naționalismul sunt sau nu urmări ale păcatului originar, ca o chestiune de metafizică a credinții. Să scrutăm numai realitatea empirică. Apartenența la națiune prin naștere ni se prezintă ca un păcat asemănător beției sau pruncuciderii? A spune așa ceva însemnează a parăși terenul experienței concrete și a te avânta în afirmații complete opuse realității, și deci arbitrar și gratuite. Însemnează a nu mai ține seama de nici un criteriu în categorisirea faptelor din punct de vedere etic, căzând în cel mai complet haos și indiferentism moral.

Prin ce faptă din decursul vieții mele, o primă condiție ca ea să fie evitabilă, m'am făcut eu vinovat născându-mă ca membru al unei na-

țiuni? Nașterea în sânul unei națiuni nu e în nici un caz o continuare personală de-a păcatului, o cădere actuală în păcat, precum este pruncuciderea sau avortul, sau eventual naționalismul.

Dar naționalismul este el un păcat asemenea beției sau pruncuciderii? Ce e naționalismul? Să-i dăm deocamdată o definiție foarte generală, dar și deplin cuprinzătoare. El este conștiința că aparții cutărui grup etnic, iubirea acelu grup și activarea acestei iubiri în slujba binelui lui. Rădăcina acestei iubiri și a acestei slujiri e foarte plauzibil să fie de ordin instinctual. E voința ta de a trăi nu numai ca individ incolor, desbrăcat de toate atributele ce le ai prin naștere și educație, ci așa cum ești, și întrucât simți că așa cum ești nu poți trăi decât menținându-se grupul căruia aparții, luptând pentru tine, lupti pentru menținerea în existență a întregului grup.

Dar fie că privim la această rădăcină instinctuală a naționalismului, fie că privim la floarea lui morală —

S'ar putea obiecta că creștinismul vorbește de o viață eternă, care va urma după forma actuală, istorică, de existență, de o viață pentru care trebuie să ne pregătim nu afirmând-o pe cea pământescă, ci, dimpotrivă, jertfind-o.

Obiecțiunea e justă numai în parte. Viața eternă, fiind pe de-o parte în trup, iar pe de alta nefiind decât o restabilire a vieții pe care ar fi avut-o omul și acum dacă n'ar fi intervenit păcatul și moartea, ea nu poate fi cu totul tot deosebită de cea pe care o avem acum. În orice caz scopul lui Dumnezeu în legătură cu omul culminând în restabilirea acestuia în viața deplină, instinctual fundamental al omului prin care își afirmă viața se dovedește nu ca un instinct păcătos, ci ca unul care corespunde deplin voinții lui Dumnezeu, slujind planul dumnezeiesc. Lucrul cel mai mare pe care îl vrea Dumnezeu, pe acela îl vrea și omul, deși de multe ori prin mijloace greșite. Dacă i se cere creștinului să-și jertfească viața actuală și creștinul o face bucuros, nu i se cere cu perspectiva de a și-o pierde definitiv și nici creștinul nu și-ar da-o atunci așa de fericit, ci pen- a fi dus mai repede la deplinătatea vieții. Jertfierea vieții actuale se cere numai în împrejurările în care, ne-jertfindu-și-o, ar pierde-o pe cea viitoare, sau, jertfindu-și-o, dobândește mai curând pe cea viitoare, adică în împrejurările în care e necesar sacrificiul suprem pentru credința în Isus Hristos. Lăsând la o parte faptul că jertfierea aceasta nu face nici ea, în definitiv, excepție de la instinctul afirmării vieții, în împrejurările normale, când nu se cere în interesul credinții, renunțarea la viață, așa tam-nesam, e considerată la Dumnezeu păcat, iar la oameni nebulie sau lașitate.

Cu atât mai puțin reproșabil este acest instinct manifestat în favorul unui grup de indivizi, în favorul națiunii. El capătă valoarea unui act altruist, a unui act moral. Uneori se obiectează: afirmarea vieții unui grup național propriu, e în orice caz un păcat, întrucât ea însemnează negarea vieții altor grupuri naționale, sau cel puțin nepăsarea față de soarta lor. Am putea răspunde ușor rămânând la cazul individului: dacă această obiecțiune ar fi justă, ar însemna că afirmarea vieții individuale este un păcat, întrucât ea ar implica negarea altor vieți individuale sau cel puțin nepăsarea față de ele. Același lucru s'ar putea spune și despre grija părintelui pentru copiii săi. Numai amintind aceste exemple se vede cât de greșită este obiecțiunea.

În realitate afirmarea vieții propriului neam nu însemnează eo ipso negarea altor neamuri, ba chiar nici desinteresarea de soarta lor. Viața omenească se mișcă în cicluri care se cuprind unul în altul, plecând de la cel mai mic, cel individual, și sfârșind cu cel mai larg, care cuprinde omenirea întreagă. Precum grija de viața proprie individuală, nu te împiedecă și nu-ți răpește ocaziile de a te îngriji și de viața familiei, iar aceste două griji îți lasă destulă posibilitate să slujești și neamului, la fel aceste trei cicluri de viață nu-ți vor absorbi așa de total preocupările și puterile, încât să nu poți fi de folos și umanității. Nici unul din aceste cercuri nu te poate angaja exclusiv. Aceasta ar fi într'adevăr ceva și păcătos, și nenatural.

Afirmarea vieții proprii nu implică necesar ura față de alte persoane. E drept că de multe ori așa se manifestă. Dar acesta e adausul păcatului la ceea ce este viața esențială în veci, prin urmare și înainte de păcat și în viața viitoare. Silința noastră e vrednică de laudă când împuținăm buruiana păcatului din jurul rădăcinii vieții, nu când smulgem dintr'o

răvnă rău înțeleasă însăși rădăcina. Atitudinea pozitivă, față de familia proprie, iarăși nu implică în noțiunea ei atitudinea negativă față de alte familii.

Munca devotată în slujba neamului nu înseamnă nici ea numai de-cât ura împotriva altor neamuri și lupta împotriva lor.

Poți să vrei, cu toată dragostea pentru neamul propriu, fericirea și libera dezvoltare și a celorlalte neamuri, ba chiar să le dai din prisosul tău, pentru că afirmând spiritualitățile tuturor, afirmi toate formele în care se arată mărirea și înțelepciunea lui Dumnezeu cel neepuizat în puterea sa de creație și de invenție. A fi orb și nesimțitor pentru frumusețile deosebite ce le reprezintă neamurile ca grupuri distincte și a lucra pentru ștergerea acestor varietăți de frumusețe sau chiar a asista nepăsător la o astfel de întreprindere, însemnează a nu vedea, a nu lauda și a deprecia opera lui Dumnezeu.

(Va urma) **Dr. D. STĂNILAOE**

Răspuns al I. P. Sf. Patriarh Miron

La telegrama omagială expediată în Oct. a. c. de către cercul preotesc *Il Târnavă*, I. P. S. Sa Patriarhul *Miron* a binevoit a răspunde următoarele:

«P. C. preot Asache Marcoviciu, *Le-pindea*. — *Îți mulțumesc din toată inima, atât dtale, cât și celor în numele cărora ni ai scris, de călduroasele cuvinte de aprobare a declarațiunilor Noastre cu privire la apărarea și salvarea intereselor naționale și creștine ale neamului român, rostite nu numai în timpul din urmă, ci în toată activitatea Noastră obștească de aproape cinci decenii.*

Ceeace cer eu, alături de atâția frunțași ai vieții noastre publice, este o datorie elementară a fiecărui român către patria sa română.

Curentul redeșteptării noastre trebuie alimentat fără încetare, până va cuprinde în mersul său pe toți românii și pe toți conducătorii lor, spre a se trece în măsură mai mare, decât timiditatea începutului de până acum, la instalarea pe toată linia a românului autohton și etnic în toate locurile de activitate publică, după cum cer numărul și meritele lui pentru această țară. — (ss) Cu părintești binecuvântări: Miron, patriarh.»

Avem un nou guvern constituit sub președinția dlui *Gh. Tătărescu*. Nu se deosebește prea mult guvernul de azi, de celalalt, de ieri. Dacă nu s'a făcut, în alcătuirea lui, nici o schimbare radicală, va avea în schimb colaborarea dlor *N. Iorga* și *Al. Vaida-Voevod*, cu care s'a încheiat un acord electoral.

Toți foștii miniștri rămân în noul guvern. În fruntea ministerului de industrie și comerț a venit dl inginer *Ion Bujoiu*, director la societatea «*Petroșani*».

La congresul Agrului dela Satu-Mare s'a produs demisia dlui Valer Pop dela președinția acestei Asociații, alegându-se dl general în retragere *Dănilă Pop*. I. P. S. Sa mitropolitul *Alex. Nicolaescu* a interpretat actul acesta ca un gest de noblețe din partea dlui Valer Pop și ca o dovadă că Agrul nu vrea să facă politică.

Cât privește nobleța gestului dlui V. Pop, amintim că dimisia aceasta i-a fost cerută de multă vreme de majoritatea membrilor Agrului și dl Valer Pop se ținea disperat de această tistie până n'a mai putut. A se vedea de pildă cea mai nouă cerere de felul acesta în ziarul «*România Nouă*» din 2 Noemvrie 1937, și a se medita și la vacarmul, care spun zia-rele că s'a născut în congres, când cineva a propus să fie declarat dl Valer Pop măcar președinte de onoare.

Iar referitor la neutralitatea politică a Agrului, ne mirăm cum nu s'a gândit mai repede că președintele său face politică.

Pomenirea lui Mihai Viteazul la Șelimbăr

S'a celebrat, în dimineața zilei de 8 Noemvrie 1937, din inițiativa Ligii culturale, aniversarea luptei date lângă *Șelimberul* Sibiului de Mihai Vodă Viteazul la anul 1599.

Sânt prezenți la solemnitate: țărani veniți din satele împrejurimii, intelectuali și multă tinerime școlară.

După sf. liturghie, la ora 10 s'a ținut în biserică doxologia, de un sobor de preoți, pentru aniversarea zilei numelui Marelui Voevod *Mihai* de Alba-Iulia. Răspunsurile s'au dat de corul catedralei din Sibiu, sub conducerea prof. T. Popovici.

Sfârșită doxologia, publicul s'a îndreptat spre locul unde sânt îngropați eroii căzuți în luptă. Aici, în fața frumoasei troițe, se slujește parastasul pentru Voevodul *Mihai Viteazul*.

Păr. Dr. D. Stăniloae, rectorul Academiei teologice «*Andreiane*» și redactor al foii noastre, în cuvântarea sa aduce binecuvântarea I. P. Sf. Mitropolit *Nicolae*, care n'a putut participa, dus fiind la sfârșirea de biserică în așa zisa «*secuime*».

N'a venit, împiedecat fiind, nici dl prof. *N. Iorga*. Cuvântarea sa a fost citită de păr. Dr. D. Stăniloae.

Marele istoric, dl N. Iorga, a scos la vedere, în această lucrare, caracterele luptei dela Șelimbăr, prin care Viteazul Vodă Mihai cucerește Ardealul.

La sfârșit dl general Ștefănescu-Amza expune condițiile tactice ale luptei dela Șelimbăr și propune formarea unui comitet care să strângă fonduri pentru ridicarea unui monument lui Mihai Viteazul pe câmpia Șelimberului.

Instalare de preot

Duminecă, în 14 Noemvrie 1937, pe la ora 9 a. m. un banderiu impozant, compus din parohienii bisericii ortodoxe din Sibiu, strada *Lungă*, conduceau cu alai pe noul ales paroh *Ioan Chioariu* la sfânta biserică, pentru a fi investit, cu aprobarea I. P. Sf. Mitropolit *Nicolae* și instalat de preot din partea P. C. protopresbiter al tractului Sibiu, Em. Cioran.

Ajunși înaintea sfintei biserici, la intrare a fost întâmpinat de soborul preoților din cercul cultural al Sibiului, în frunte cu șeful tractului protopopesc. După intrarea în Sf. altar unde s'a îmbrăcat în noile odăjdii preoțești și noul paroh ales, s'a celebrat sfânta liturghie, la care a dat răspunsurile corul studenților dela Academia teologică din Sibiu, sub conducerea dlui profesor P. Gherman.

La sfârșitul liturghiei, păr. protoiereu, prin o cuvântare bogată în pilde și învățături creștinești, introduce pe noul paroh și-l investește cu toate drepturile ce i se cuvin.

Noul paroh, *I. Chioariu*, mulțumește Preabunului Creator pentru că l-a învrednicit a lua harul preoției; roagă pe părintele protoiereu, în calitate de trimis al I. P. Sf. Mitropolit *Nicolae*, să încredințeze pe I. P. S. Sa de sentimentele sale de fiască supunere și recunoștință pentru misiunea pe care i-a încredințat-o și pentru tot sprijinul și ajutorul ce i l-a dat în timpul studiilor sale universitare. Mulțumește șefului tractului său, păr. protopresbiter Em. Cioran, pentru sfaturile și pentru frumoasele cuvinte și povețe pe care i le a adresat.

Se adresează apoi iubiților săi fii su-fletești și le mulțumește pentru încrederea atât de frumoasă și de covârșitoare pe care au dovedit-o cu ocazia alegerii sale de preot, asigurându-i din adâncul inimii sale de toată dragostea sa de păstor su-fletelesc.

În frământarea de azi, când se încearcă distrugerea bisericii, — rolul preotului este de strajă la altarul sfânt al Bisericii și al neamului.

Spune noul ales preot în cuvântarea sa: «*Îmi dau seama de marii probleme ce agită viața noastră socială și bisericăscă, printre care: comunism, sectarism*

și indiferentism; îmi dau seama, că sânt chestiuni interne de rezolvat: Pentru rezolvarea acestor probleme, forțele unui singur om sânt negreșit insuficiente. De aceea se îndreaptă către iubiții preoți, frați întru Hristos, și mai ales către iubiții săi fii su-fletești și-i cheamă la lucrarea Domnului, colaborând într'o frățescă dragoste unul cu altul.

Fie, ca povețele și pildurile date parohienilor la această impozantă și pioasă instalare de preot, — atât din partea P. C. protopresbiter, precum și din partea părintelui Chioariu, să servească spre creșterea, întărirea și înflorirea parohiei noastre ortodoxe române din parohia Nr. 1 sub-cetate din Sibiu! — **Un asistent.**

D. Septimiu Bucur, talentatul eseist, scrie într'un foletion al ziarului «*Porunca Vremii*» (din 17 Noemvrie a. c.) despre studiul Păr. D. Stăniloae, publicat în «*Gândirea*» de pe Noemvrie și reprodus acum în foaia noastră următoarele:

Dl profesor D. Stăniloae, în superbul număr ultim al și mai superbe reviste «*Gândirea*», aduce sugestii noi în discuție. Dl Stăniloae combătând elegant și precis, pe dnii Nae Ionescu, Dragoș Protopopescu și Radu Dragnea, pune doctrina naționalistă pe fundamentele etice creștine. În viziunea Dniei sale naționalismul se încadrează armonios în comandamentele morale ale ortodoxiei. Ca elan instinctiv, dragostea de neam completează minunat și practic atitudinea omului în fața vieții, cerută de poruncile religiei revelate. Naționalismul iubește concret ceea ce creștinismul pretinde printr'o formulare fără atribute constrângătoare. Biologicul, satisfăcut în setea lui cumpătată și strict trebuitoare, vine să exemplifice organic îndemnul teologiei creștine.

Conceputul de viață nu-i o simplă țesătură a fidei utopii umanitariste, ci implică o realitate eficientă, activă, dinamică în care trupul și sufletul, biologicul și spiritualul, se contopesc într'o unitate creatoare, sortită să îmbunătățească și să perfecționeze mediul exterior. Psihicul și corporalul sunt categorii luptătoare ale aceluiași eu personal, făurit după asemănarea lui Dumnezeu și pus în slujba finalității Sale.

Dl Stăniloae vorbește de existența unor cicluri organice cărora individul li se supune. Intervenția acestor cicluri îmi par niște foarte utile instrumente de sondare în centrul problemei. În structura lor națională, datele antinomice dela suprafață se lămuresc și se împacă în adânc. Spre deosebire de dl Nae Ionescu, dl Stăniloae ne spune că trăirea în anul ciclurilor naturale poate să ne mântuiască.

Omul se salvează prin fapte, nu prin teoretizări plate ori virtuozități. Și când o faptă crește din izvoare spirituale, ea îmbogățește valoarea enorm. Credința pură, dela rădăcina ei, ajunge ca să o înzestreze cu nepieritoare calități etice. Această credință trebuie să se nutrească în și din creștinism.

Este naționalismul «*ortodox*» sau nu? Ar fi de dorit să auzim încă odată părerea dialecticienilor beligeranți. Gândindu-ne la amploarea neobișnuită și la importanța crucială a întrebării, contribuția profesorului Stăniloae constituie cea mai documentată teză. Și cea mai rotunjită. Mișcarea noastră naționalistă, care și-a făcut din mistica jertfei și din cultul eroismului două stele vii, sortite să-i călăuzească destinele, numai pe temelia etice creștine se poate desfășura și numai prin ea poate învinge!

De-a dreptul revoltător. Pentru congresul Agrului, ținut la Satu-Mare în zilele de 7-8 Noemvrie, ministerul comunicațiilor a acordat o reducere de 75%, iar pentru congresul Forului, ținut în aceleași zile la Oradea, s'a acordat numai una de 50%.

Deosebirea aceasta de considerație și de tratament s'a manifestat în toți anii, dar n'a apărut atât de sfidătoare ca în acest an, deoarece cele două Asociații și-au ținut congresele la date deosebite.

Faptul acesta e mult grăitor pentru comportarea generală a statului nostru față de Biserica neamului și față de cultele cari lucrează la destrămarea unității naționale.

Probleme-Recensii-Comentarii

Conferințe preoțești. — Marți, 12 Octomvrie s'a ținut în orașul Odorhei, conferința a doua a C. preoțimi din tractul protopopesc al Odorheiului, sub conducerea P. C. Sale Păr. Seb. Rusan, protopop administrator și paroh în loc. Au fost prezenți aproape toți preoții.

După invocarea Sf. Duh, săvârșită în capela dela prefectură de către C. părinte Oct. Stoian-Tălișoara, s'a ținut o lecție bine reușită despre semnul și înțelesul „Sf. Cruci” la cl. I primară, de părintele Z. Rucăreanu-Vidacut.

Apoi, în sala festivă a prefecturii, s'a deschis ședința intimă de părintele protopop S. Rusan, care a accentuat necesitatea slujirii cu credință și avânt a idealului nostru ortodox și românesc pe plaiurile ținutului secuzat, ca să corespundem așteptărilor ce ni le cere timpul de față.

Urmează conferința părintelui S. Stănilă din Bodogaea, despre „Datoria slujitorilor bisericești în clipa de față”.

Vie discuție a deschis conferința părintelui N. Marcu-Săcel în legătură cu „Modificarea și augmentarea statutelor Reuniunii femeilor ortodoxe române”, potrivit ordinului P. V. Consiliu Arhiepiscopesc Nr. 9386—1937. Sf. Sa e de părere ca sânt necesare modificări acestor statute, întru cât s'au ivit noi factori sociali, în care femeia ortodoxă e chemată să activeze intens. Prețioase contribuții au adus aici, cu sugestiile lor pentru activitatea Reuniunii femeilor ortodoxe în Secuime, preoții: I. Garcea, I. Popa, Oct. Stoian, părintele protopop S. Rusan ș. a. La acest punct, concluzia conferinței preoțești este: Să se mențină în întregime art. III din statute, care să fie augmentate cu acestea: 1. membrele se vor ocupa de igiena casnică proprie, și 2. să nu se pună nici o taxă, ci contribuțiile să fie benevole.

S'a precizat programul de activitate pastorală pentru earnă. S'au făcut, de președinte, mai multe comunicări: parohii noi înființate, parohii noi numiți etc.

După o discuție frățească asupra intensificării catehizației, în cuvinte de îndemn la muncă, la ora 1 jum. p. m., P. C. părinte protopop ridică ședința.

Pr. S. R.

— Preoțimea tractului Băița s'a întrunit în conferința de toamnă, în ziua de 27 Octomvrie 1937, în parohia centrală Băița.

La ora 9 a. m. s'a oficiat de P. C. Sa părintele protopop Dumitru Secărea, la biserica ortodoxă română din Băița, rânduiala Te-Deum-ului, de față fiind majoritatea cucernicilor frați preoți din protopopiat.

Dela sfânta biserică preoții au trecut la sediul oficiului protopopesc, unde președintele adunării, deschizând ședința, dă preoțimii diferite sfaturi și îndemnuri, cu privire la însemnata problemă a propagandei religioase prin tipar.

La ordinea zilei a urmat subiectul: Tiparul ca mijloc de propagandă religios-morală, culturală, socială și națională la sate. Această lucrare a fost pregătită de 3 preoți și anume: P. Câmpăneanu-Rovina, I. Ivan-Podele și N. Perian-Săliște. Sfințiile lor — prin referate separate — arată în mod concret însemnătatea ce o are această problemă pentru întreaga preoțime, fiindu-i un mijloc sigur pentru creșterea și formarea spirituală a credincioșilor din parohie.

Pr. Z. Enescu-Peștera a citit lucrarea intitulată: Mărtea albă, prin care arată suferințele și martiriile îndurate de creștinii țărilor ortodoxe în timpul stăpânirii mohamedane. Aducându-i-se autorului mulțămiri pentru dezvoltarea acestui subiect, lucrarea se declară bine tratată.

Pr. I. Popa-Hărțăgani, citește o dare de seamă saupra subiectului: „Modificarea, întregirea și completarea statutului reuniunilor de femei”. După citirea referatului și după întregirile făcute de P. C. Sa părintele protopop D. Secărea, preoțimea își însușește observările și propunerile făcute cu privire la această problemă.

După comunicarea diferitelor ordine și adrese oficiale, adunarea se încheie, conferința luând sfârșit la ora 2 p. m. — *Coresp.*

— Despărțământul Mediaș al asociației clerului „A. Șaguna” și-a ținut la Mediaș adunarea de toamnă în 4 Noemvrie 1937. La ora 9 dimineața s'a slujit sfânta liturghie de către P. C. Sa protopop I. Crăciun, încunjurat de un sobor de preoți. A predicat preotul I. Frâncu din Nemșa despre: „Sectele din România și mijloacele de luptă contra lor”.

Dela sfânta biserică preoții au trecut la sediul protopopesc. Aici părintele protopop tractual deschide ședința printr-o frumoasă cuvântare, trecând în revistă evenimentele importante în viața noastră națională și bisericească, și anume sfințirea monumentului eroilor Horea, Cloșca și Crișan din 14 Octomvrie c. la Alba-Iulia. Printre altele a spus: Biserica ortodoxă trebuie să fie azi și în viitor maica păzitoare a neamului, iar preoții adevărați purtători ai cuvântului evanghelic și sabie de foc împotriva tuturor uneltirilor dușmanilor neamului și ai creștinătății. Preotul trebuie să fie devotat cu tot sufletul misiunii de propovăduitor al cuvântului lui Dumnezeu.

P. C. Sa îndrumă preoțimea să stăruie, cu vreme și fără vreme, să îndemne cu toată îndelungă răbdarea și învățătură (II Tim. 4, 1) deoarece numai luptând astfel ne vom putea numi adevărați ucenici ai Domnului.

Intrându-se în ordinea de zi, C. S. părintele Miron Maier își citește recenzia asupra cărții: „Întoarcerea lui Andrei Pătrașcu de Alex. L. Moldovanu, din paginile căreia să desprindem un sentiment de adâncă cucernicie, iertare, milă, credință. Acțiunea este plină de viață, insuflată de un duh mistic, care-ți ține atenția încordată până la sfârșit.

P. C. părinte Ch. Marcu citește referatul rezultat după studierea concluzelor naționale bisericești privitoare la parohii. Conferința ajunge la concluzia, că Ven. Consiliu arhiepiscopesc să fie rugat ca, pentru viitoarea sesiune a adunării eparhiale, să se pună în discuție o nouă clasificare a parohiilor și o arondare nouă a protopopiatelor — avându-se în vedere la clasificarea parohiilor atât numărul sufletelor, cât și starea materială a parohiei.

Părintele protopop citește circulara Asociației clerului „A. Șaguna”, secția Sibiu, în legătură cu târnosirea căminului preoțesc dela Băzna. Preoțimea tractuală hotărăște a contribui, în mod egal, la cheltuelile împreunate cu aranjamentul intern al unei camere, iar pentru fondul căminului, pe lângă cota de 500 lei plătită de fiecare preot din tract, se mai înscriu cu noi sume următorii: protopop I. Crăciun 500 lei, Pr. Gh. Simplăceanu, I. Dordea, I. Popoviciu, A. Băcilă, Chirion Marcu și M. Maier cu câte 300 lei fiecare, iar Pr. P. Patăriu cu 200 lei, deci în total cu 2500 lei.

La propunerea păr. protopop Ion Crăciun s'a hotărăște cu unanimitate a se pune bază unui fond pentru Biblioteca tractuală, obligându-se fiecare preot a contribui cu câte 50 lei anual, — care fond se va augmenta și din alte izvoare și din donațiuni, punându-se astfel la îndemână preoților cărțile necesare pentru cultivarea lor sufletească.

De încheiere conferința înfierează pe ceice prin ziare atacă pe P. Sf. noștri arhieriei și pe directorul marelui ziar *Universul*. dl Stelian Popescu.

Părintele protopop după ce dă mai multe sfaturi și îndrumări pastorale, declară ședința închisă.

Pr. Miron Maier.

Sfințirea bisericii din Dârlos. — Duminică, în 14 Noemvrie 1937, s'a săvârșit, în parohia Dârlos, din protopopiatul Mediașului, sfințirea bisericii celei noi, zidită cu multe jertfe din partea credincioșilor parohiei. Înălțarea unui lăcaș de închinare, mai încăpător decât cel vechi, era o necesitate mult simțită în parohia sus pomenită. Prin truda credincioșilor, și prin vrednicia preotului din loc D. Filimon, s'a ridicat o măreață biserică.

Duminca trecută noul lăcaș a fost închinat menirii sale. Actul sfințirii l-a săvârșit P. Sfințitul arhieru-vicar Vasile asistat de părintele consilier Dr. A. Gălea, diaconul A. Basarab și de un sobor de preoți din protopopiatul Mediașului în frunte cu protopopul I. Crăciun.

La sosire, în fața bisericii, P. Sf. a fost întâmpinat de un sobor de preoți, și de părintele protopop Ion Crăciun. P. S. Sa le-a dat răspuns că participă cu multă bucurie la sfințirea unui lăcaș de închinare: prin el se înmulțește binele sufletesc și cel pământesc între oameni.

A urmat înălțătoarea slujbă a târnosirii, după săvârșirea căreia, P. S. Sa a ținut o minunată cuvântare. Făcându-se interpretul bucuriei ce o simte poporul prin înălțarea noului lăcaș de închinare, P. S. Sa aduce mulțumiri pentru jertfele credincioșilor la desăvârșirea lucrării. Vorbește despre însemnătatea bisericii ortodoxe în timpurile trecute. Din bisericuțele, retrase pe coline sau ascunse în văile munților, s'a împărțait apa cea vie a credinței, după care sufletul înaintașilor noștri înseta.

Astăzi, când sântem liberi în țara întregită, nu ajunge să înălțăm numai biserici, ci trebuie să ne zidim în noi altare, să fim biserica lui Dumnezeu, după cum spune sfântul apostol Pavel. În sufletul creștinului adevărat trebuie să se sălășluiească Sf. duh, care să-i schimbe viața. Numai așa zidurile bisericii vor fi izvoare dătătoare de viață.

După sfințire a urmat liturghia arhierescă, răspunsurile fiind date de corul satului, condus de G. Popa învățător. După terminarea sfintei liturghii a urmat masă comună în localul școlii primare din localitate. Aci o serie de vorbitori și-au exprimat bucuria îndreptățită pricinută de actul sfințirii bisericii celei noi. — *D. Popescu.*

Sfințire de troiță, ridicată în memoria eroilor, s'a săvârșit în comuna Budila, protopopiatul Brașovului, în 30 Oct. 1937.

În această comună unde se mai pri-pășesc și azi patru curți grofești minoritare, ca un vestigiu al vremurilor de restriște pentru români, prin hărnicia și strădania unui om, a părintelui I. Curcubătă, s'a ridicat, de câțiva ani, stâlpii progresului românesc.

Sf. Sa conduce cu vrednicie așezământul cultural „Astra”, care are o frumoasă „Casa națională”, institutul economic cooperatist „România Nouă”, și acum la bătrânețele activității pastorale a ridicat un altar de cinste în amintirea eroilor neamului. Troița e mai mult decât un semn de rând, ea e un simbol al deșteptării conștiinței naționale în ținuturile unde ea a fost înăbușită de stăpânii de eri.

Sfințirea s'a făcut într'un cadru sărbătorec. S'a ținut în aceeași zi conferința cercului religios preoțesc Budila, și au serbat sobor preoții: I. Curcubătă-Budila, I. Greceanu-Marcoș, Bărbat-Târlungeni, Stelea-Zizin și Pr. prof. V. Coman-Brașov.

După săvârșirea serviciului divin din biserică, s'a făcut procesiunea la troițamonument, în sunetul clopotelor.

Serviciul s'a început cu „Impărate ceresc” cântat de preoți în cor. A vorbit Pr. V. Coman despre însemnătatea cultului eroilor în viața unui neam. Îndeamnă pe credincioși să se adune cât mai des în jurul acestei troițe, ca în fața altarului, să asculte glasul cerului și al strămoșilor eroi, urmându-le pilda măreață.

Corul școlii primare cântă imnul eroilor, sub conducerea Inv.-dir. Motocescu, iar stolul străjerilor la comandă împodobesc cu cununi monumentul. În numele prefecturii și administrației vorbește dl primpretor O. Langa, reliefând destoinicia conducătorilor spirituali ai aceste comune. Fanfara intonează „Imnul regal”. Părintele Bărbat-Târlungeni, vorbește ovaționând pe susținătorii ideii naționale, iar dl Mariescu, delegatul „Universului”, vorbește cu mult avânt contra revizionismului.

La urmă părintele I. Curcubătă mulțumind tuturor colaboratorilor și oaspeților, și roagă pe bunul Dumnezeu ca semnul care s'a ridicat și sfințit azi, să fie semnul biruinții creștine și naționale deopotrivă.

În fața troiței defilează școlile, premitarii și societățile din comună. *Asistent.*

Pr. II. V. Felea: *Critica ereziei baptiste*, pg. 93, Lei 25, Sibiu 1937.

Distinsul profesor dela Academia logică ortodoxă din Cluj, părintele Felea, ne pune la îndemână o carte temeinic lucrată și binevenită astăzi, când spiritul de răsvrătire al diferitelor secte și curente anarhice diformează tot mai mult adevărurile de credință și rânduielile sfintei noastre biserici. Sectarismul, sub nenumăratele sale înfățișări, caută să facă tot mai mult rău bisericii și să abată pe fiii ei duhovnicești, îmbiindu-le o învățătură greșită și pierzătoare de suflet. Și, durere, mulți se lasă amăgiți și cad pradă acestor lupi răpitori îmbrăcați în piele de oaie.

Sectele și-au făcut apariția încă dela începutul creștinismului. Mântuitorul, cel dintâi, ne atrage atenția asupra lor. Cine nu intră pe ușă în staulul oilor, ci sare pe aiurea, acela e fur și tâlhar. Și ereticii sânt furi și tâlhari, pentru că n'au intrat pe ușă în biserică, ci au sărit peste gard și pe ascuns au intrat în staulul oilor. Dar Biserica a luptat cu bărbăție împotriva lor.

Anarhia sectelor își are temeiul în principiul formal al lui Martin Luther, după care Biblia poate fi interpretată de oricine, după cum i se pare.

Sectarii sânt dușmanii neamului nostru. Ei ne urzesc peirea noastră. Sectele nu sânt un produs al pământului nostru românesc, ci s'au infiltrat la noi de aiurea. Ele constituiesc o adevărată primejdie pentru țara noastră, întrucât subminează însăși temelia edificiului nostru ca națiune.

Baptismul e una dintre cele mai periculoase secte. Ungurii au mijlocit răspândirea lui, cu scopul de a ne desnaționaliza, iar azi merge mână în mână cu iudaismul, francmasoneria și alte instituții oculte. Nu admite biserica, sf. Tradițiune, ierarhia, sf. Taine, Crucea ca simbol al mântuirii, cultul sfinților, cari pentru noi sânt aceia cari au întruhipat sfințenia, după exemplul Domnului. Nu recunosc decât Sf. Scriptură, pe care oricine o poate explica după bunul plac. Biserica nu e alcătuită din drepti și păcătoși, ci din oameni renăscuți. Toți sânt egali, toți preoți, adică nu există o preoție sacramentală. Copiii nu pot fi botezați, ci numai atunci când își pot mărturisii conștient credința. Nu vor să admită sf. Taine ca mijloace prin cari ni se împărțește harul nevăzut al lui Dumnezeu. Luăm ca exemplu taina sf. mărturisiri. Pentru baptist și orice sectar, în general, lacrimile sânt totul. Lacrimile sânt buretele care spală pe cel păcătos.

Să plângă cel păcătos și totul i se va șterge. Cât despre mărturisirea păcatelor înaintea duhovnicului și deslegarea lor, nici vorbă. Adică puterea lui Dumnezeu lucrează în noi deadreptul, fără mijlocirea Bisericii și a tainelor. Cine crede că-L poate afla pe Dom-

nul și în afară de Biserică, se înșală amarnic și cade în grea rătăcire.

Acestea, și multe altele, sânt învățăturile lor pierzătoare de suflet. Nimic nu cruță, ci totul calcă în picioare!

Autorul procedează cu multă competență la combaterea ereziei. Expune mai întâi învățătura lor, apoi o trece prin examenul unei critici obiective, servindu-se de luminile pe cari „i le dă Biblia, știința istoriei, rațiunea și bunul simț” (pg. 8). Pentru că „arsenalul ortodoxiei e foarte bogat în arme de luptă și apărare” (pg. 89). Ne dă și câteva mijloace eficiente pentru combaterea sectelor, iar la sfârșit o bogată bibliografie de care s'a servit la alcătuirea lucrării. — Din cele expuse un lucru e sigur: bapțiștii nu stau pe temelia cea adevărată care este Isus Hristos (I Cor. 3, 11). Spun că omul renăscut nu mai poate păcătuți, dar și ei sânt păcătoși. Ei luptă împotriva Bisericii despre care chiar dumnezeiescul ei Intemeietor a spus că nici porțile iadului nu o vor birui (Mat. 16, 18). În afară de Biserică și sfințele ei rânduiri nu-i mântuire.

Păr. Felea e un iscusit mănuitor de condei și un vrednic lucrător în ogrul Domnului. Studiul P. C. Sale e de un real folos duhovnicesc și binevenit acum, când sectarii de toate soiurile fac o propagandă atât de desmățăță. Pentru cuprinsul lui valoros îl recomandăm cu toată căldura și ar fi bine să nu lipsească de pe masa nici unui preot. — Pr. Ioan Ilie.

O circulară pilduitoare. — Prefectul județului Băila, dl Matei Sasu, a trimis autorităților în subordine o circulară, în care le îndeamnă să facă, cu fapta, educația religioasă a cetățenilor. Pentru frumusețea ei și pentru duhul creștinesc, pe care-l respiră, o redăm aci:

„Oricare autoritate lumească își trage puterea dela Dumnezeu, căci după cum zice dumnezeiescul apostol Pavel: nu este stăpânire fără numai dela Dumnezeu, și stăpânirile care sânt, dela Dumnezeu sânt rânduite”.

Toți sântem prin urmare ceea ce sântem, prin orânduiala dumnezeiască. De aceea se cuvine ca autoritatea să-și cinstască locul pe care îl ocupă, prin viața curată și plăcută lui Dumnezeu, trebuind să fie exemplu, în toate cele bune, cetățenilor pe care îi conduce. Să fie totdeauna întâi la fapta bună și frumoasă.

Mersul la sfânta biserică în zilele de Duminecă și sărbători, pentru ca acolo cu genunchi plecați și inimi zdrobite și pline de pietate să ascultăm și să ne pătrundem de „Cuvântul lui Dumnezeu”, constituit pentru fiecare cetățean o înaltă datorie morală și cu atât mai mult pentru autorități, care trebuie să contribuie, prin toate mijloacele, pentru buna îndrumare a celor peste care sânt rânduiți.

De aceea dăm în grija tuturor autorităților comunale: primari, jandarmi, perceptori, agenți sanitari, funcționari de orfel, ca atât ei, cât și familiile lor, să ia parte, absolut regulat, la serviciul divin din Duminecă și sărbători, aceasta fiind pentru fiecare o datorie de prim ordin în îndeplinirea auzorității cu care este însărcinat.

Tot pentru educația religioasă a cetățenilor mai dispunem ca în fiecare local de primărie să se afle icoană și candelă. Candelă va fi aprinsă totdeauna când sânt momente mai de seamă în cancelaria primăriei: consiliul comunale, oficierea unei cununii, etc.

În inspecțiile ce vom face, atât noi cât și organele subalterne, vom ținea seamă de îndeplinirea acestor dispoziții care se pun în aplicare imediat”.

Problema revizuirii Calendarului, părăsită de ani de zile, a fost din nou adusă la ordinea zilei, de către reprezentantul la Liga Națiunilor al statului Chili, care a și prezentat un plan al unei convențiuni internaționale, cuprinzând proiectul calendarului elaborat de către profesorul D. Eginit.

Secretariatul Ligii Națiunilor a trimis și guvernului elen, spre aprobare, proiectul acesta. Guvernul, în înțelegere cu Biserica, a constituit la ministerul de externe o comisiune, pentru studierea introducerii noului calendar internațional. Sf. Sinod al Eladei, a delegat ca reprezentant al său în această comisiune pe I. P. Sf. mitropolit Antim al Maronei. Comisiunea s'a întrunit în ședință la ministerul de externe, sub președinția personală a ministrului, dl N. Mavrodi, care a explicat scopul constituirii comisiunii, iar directorul secției Ligii Națiunilor, pe lângă ministerul de externe, dl A. Ciorbagis, a analizat minuțios proiectul convențiunii noului calendar internațional.

Prin propusul proiect se conservă cele 12 luni, împărțite în patru intervale de trei luni, fiecare interval fiind constituit dintr'o lună de 31 de zile și două luni de 30 de zile, în total 91 de zile și 13 săptămâni.

Totdeauna intervalul de trei luni va începe *Dumineca*, având ca zi ultimă totdeauna *Sâmbăta*, iar după 30 Decembrie al fiecărui an comun se va adăoga o zi *neutră*, iar anilor bisecți încă o atare zi, așezată după 30 Iunie, numite 31 Decembrie și 31 Iunie, și considerate probabil, ca zile internaționale de repaus. În proiectul acesta se lasă la o parte problema fixării zilei Sf. Paști.

Asupra acestui proiect s'a făcut o amănunțită examinare și minuțios studiu, după care I. P. S. mitropolit Antim al Maronei a demonstrat comisiunii *trei grave vicii* — din punct de vedere bisericesc — ale calendarului propus:

1. vatămă sinaxarul Bisericii ortodoxe, pentru că schimbă data celor mai multe sărbători imobile;

2. atinge sistemul săptămânal al Sf. Scripturi;

3. dificultează stabilirea sărbătorii Sf. Paști.

În urma constatării acestor vicii, I. P. S. Sa a comunicat comisiiei, că păstrează rezerve față de acceptarea imediată a noului calendar internațional.

După aceasta s'a comunicat secretariatului Ligii Națiunilor, că guvernul Eladei *«acceptă să adere la intenționata convențiune internațională, sub condiția însă, că va fi semnată și ratificată de către toate statele membre ale Ligii Națiunilor, întru cât se teme că acest nou calendar, nedesăvârșit științific, nu va fi primit de poporul elen, din cauza marelui neregulă pe care acesta o provoacă obiceiurilor și sinaxarului bisericesc»*.

I. P. S. mitropolit Antim al Maronei, în ședința Sf. Sinod din 7 Oct. a. c., a comunicat acestuia, printr'un documentat memoriu, toate aceste concluzii ale comisiunii. Sf. Sinod, după ce a ascultat expunerile I. P. S. Sale, l-a felicitat pentru seriosul memoriu și pentru rezervele exprimate pe care Sf. Sinod al Bisericii Eladei le acceptă întru totul, trimițând un memoriu în același sens și Sfintei Patriarhii ecumenice din Constantinopol.

Ar fi de sigur interesant de știut, dacă și guvernul nostru a primit din partea secretariatului Ligii Națiunilor proiectul noului calendar internațional, — iar în caz afirmativ, care sânt concluziile la care a ajuns?

INFORMAȚIUNI

Hirotoniri. Au fost hirotoniți întru presbiter următorii clerici: Ioan Chioaru pentru parohia Sibiu, sub. inferior; Moise Benga pentru Șirnea (prot. Bran); Octavian Jula, profesor de religie la școala normală de băieți din Deva; Ioachim Pura, profesor de religie la liceul de fete din Sighișoara.

Ministerul de interne și ministerul cultelor și artelor, au dispus ca, începând dela 1 Decembrie 1937, în teatrele naționale și în toate teatrele particulare, la sfârșitul spectacolelor, să se cânte *Imnul Regal*. Este un respectuos omagiu adus tronului și dinastiei. În acest scop, spectatorii sânt rugați ca, la sfârșitul spectacolelor, printr'o atitudine demnă să colaboreze la clipele de reculegere solemnă, menită să dovedească pretutindeni devotamentul țării față de Suveran.

Moartea protopopului A. Ghidiu. Dela Caransebeș ni se anunță jalnica știre a trecerii la cele veșnice a prea venerabilului protopop *Andrei Ghidiu*, care a adormit în Domnul după o lungă și activă viață de 89 de ani.

Ca tânăr absolvent teolog fusese trimis de marele mitropolit Șaguna la continuarea de studii în Lipsca și Viena, de unde se înapoiază, ca să ajungă apoi unul din harnicii colaboratori ai episcopului de pioasă amintire, Ion Popasu. Trei ani (1880—1883) e profesor la institutul teologic al Caransebeșului, apoi preot și protopop în Oravița, ear dela 1888 și până astăzi, aproape o jumătate de veac, protopop al Caransebeșului, aducându-i servicii însemnate, naționale și bisericesti, în vremuri bune și rele. Distins slujitor al altarului, iscusit și neîntrecut orator, a rămas totdeauna figura preotului plin de bunătate și de optimism sănătos. A publicat o monografie a Caransebeșului, articole ziaristice ș. a.

Domnul să l odihnească cu dreptii Săi!

Act de mulțămire. Subsemnatul preot, al parohiei Hașdău, protopopiatul Hunedoarei, în numele credincioșilor, aduc cele mai călduroase mulțămiri dlui deputat de Hunedoara, *Constantin Bursan*, pentru frumosul dar, un clopot în greutate de 73 kg. (greutatea totală 96 kg.) ce l-a făcut bisericii noastre. — Mulțămesc și credincioșilor mei din *Hașdău* (mătera) că la apelul făcut, cu ocazia instalării mele în 12 Ianuar 1937, pentru înzestrarea bisericii, au răspuns cu suma de 2552 lei pentru procurarea unui potir, iar familia credinciosului *Petru Nandra*, primar, cu suma de 901 lei, din care s'a procurat „Triodul”; — credincioșii din filia *Dobâca*, la acest apel au răspuns cu suma de 1101 lei, — iar credinciosul *Nicolae Mătiesc Roșcanu* cu 1635 lei. — Dumnezeu să le răsplătească tuturor jertfa! — Pr. *David Olariu*.

† **Dr. Virgil Buzea**, inspector al muncii, șef al regiunii Sibiu; ofițer în rezervă, etc., după scurte și grele suferințe, și-a dat sufletul în mâinile Creatorului, în 16 Noembrie 1937, în vârstă de 40 ani. Rămășițele pământești ale defunctului s'au depus spre veșnică odihnă, în 18 Noembrie, în cimitirul central din Sibiu. Fie-i țărâna ușoară și memoria binecuvântată!

† **Ionel Crișanu**, profesor la Academia de muzică din Cluj, a încetat din viață, în vârstă de 53 de ani, în 14 I. c., după lungi suferințe. Răposatul, născut în Sibiu ca fiu al profesorului seminarial de bună amintire, Ion Crișanu, s'a bucurat de unanime simpatii atât în orașul său natal, cât și în celelalte centre ardelenesti, unde știa să tălmăcească, prin vocea sa, farmecul cântecului nostru românesc, contribuind astfel la ridicarea prestigiului țării sale pe terenul artei muzicale. Ca om al școlii a muncit sârguitor și a creat o întreagă generație de profesori de muzică. Veșnică să-i fie pomenirea!

Noul comitet al soc. studenților dela Academia teologică din Cluj, ales în 11 Noembrie 1937, este următorul: președinte: *Vasile Hodoșan IV*, vicepreședinte: *G. Dragutin an IV*, secretar general: *V. Harda an II*, secretar de ședințe: *V. Ursucuș an II*, cassier: *Ioan Voica an III*, bibliotecar osif *Ciorbea an II*, econom: *A. Triteanu an II*, controlor: *S. Hărăguș an II*, președintele secției literare: *I. Naghiu an IV*, președintele secției muzicale: *I. Crăciun an II*, președintele secției de propagandă: *L. David an II*.

Șezătoare culturală. Intocmindu-se o șezătoare culturală, cu program ales, de către Reuniunea femeilor ortodoxe române din I. G. Duca (Cristur), în cadrul ei a conferențiat, în 30 Octomvrie 1937, părintele *Simion Radu*, profesor în loc, despre: *«Femeia ca factor social»*, în fața unui public numeros din localitate și jur. Pe lângă o frumoasă reușită morală, șezătoreea s'a încheiat cu un rezultat material de cca 10.000 lei (zecemii), dăruiți consiliului parohial în folosul noului lăcaș de închinare, care se apropie de fericita clipă a târnosirii. — Comitetul aduce călduroase mulțămiri în numele Reuniunii.

Act de mulțumită. Subsemnatul preot *Vecerzan Simion* din comuna Tilișca, județul Sibiu, aduc mulțumirile mele și pe această cale societății de asigurare *Prima Ardeleană din Sibiu*, pentru modul culant și prompt, în care mi-a achitat asigurarea de viață în sumă de lei 50.000, devenită scadentă prin moartea regretatei mele soții, după ce a fost în vigoare numai 2 ani și 2 luni de zile.

Pr. *Simion Vecerzan*.

(20) 1—1

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, în 21 Noembrie 1937, va predica părintele *Mihail Neagu*.

Conferință publică în sala prefecturii județene. Duminecă, în 21 Noembrie c., ora 6 seara, va vorbi dl profesor *Ion Armeanu* despre: *Victor Anestin*, un cercetător al cerului.

Serie de interesante conferințe. Frăția ortodoxă română și Societatea ortodoxă națională a femeilor române, secțiile Sibiu, organizează în Aula academiei teologice „*Andreiane*”, ora 6 seara, o serie de conferințe.

Anume: Marți 23 Noembrie 1937: Un Domn teolog: *Neagoie Basarab*, de I. Sandu, președintele FOR-ului, secția Sibiu. — Joi 2 Decembrie: Vechiul Testament în gândirea românească, de *Dr. N. Neaga*, prof. la Academia teologică. — Joi 9 Decembrie: O virtute necunoscută în antichitate: *Smerenia*, de *prof. Gh. Maior*, la școala normală „*A. Șaguna*”. — Marți 14 Dec.: Necesitatea apostolatului laic în zilele noastre, de *păr. Sp. Căndea*, prof. la Academia teologică. — Marți 21 Decembrie: Bolșevismul și viața sufletească, de *ing. Gh. Brânduș*.

Conferințele se vor încadra în declamări și coruri ale Academiei teologice, Școalelor normale de fete și băieți ale Școlii primare de aplicație.

Onor. public e rugat să sprijinească această manifestare creștinească.

Intrarea gratuită.

ȘEDINȚĂ LITERARĂ se ține Joi în 25 Noembrie a. c., la ora 8 seara, în sala mare a „*Reuniunii meseriașilor români din Sibiu*” din strada *Bruckental* Nr. 17. Conferențiar dl *Dr. N. Terchilă*, profesor în Academia teologică.

AU APĂRUT:

Calendarul Bunului Creștin pe anul 1938

cu Șematism Lei 50.—; fără Șematism Lei 12.—

Calendarul „Oastea Domnului” pe anul 1938 Lei 12.—

Calendarele au un cuprins foarte bogat și variat și sunt împodobite cu multe ilustrațiuni frumoase. Se pot comanda dela *Librăria Arhidiecezană din Sibiu*. La comanda de peste 10 ex. se dă rabatul convenit. Pe lângă prețul Calendarelor să se mai adăugă încă Lei 15 pt. porto postal